

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 18.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Vera — narodnost.

Religija (vera) je vez med Bogom in ljudmi. Narodnost pa je vez med ljudmi, ki so iste krvi, istega pokolenja in istega jezika. Ker je vez med Bogom in človekom neprimerno važnejša, saj je odločilna ne samo za to življenje, marveč tudi za vso večnost, gre veri prvenstvo. Vera je prva, narodnost drugovrstna vrednota. Kdor bi hotel to vrednotenje spremeniti ter narodnost postaviti pred vero, bi s tem stvar postavil pred Stvarnika. Kako neskladno je tako postopanje tudi s treznim razumom, se vidi iz tega, da je narodnosti veliko na svetu, Bog pa je samo eden. Dosledno je prava vera tudi samo ena, namreč tista, ki jo je Bog razodel, in prava cerkev je tudi samo ena, namreč tista, ki jo je Kristus — Sin božji ustanovil.

In vendar so danes na svetu stranke in struje, ki to povse jasno razmerje postavljajo na glavo: vera, ki bi morala biti zgoraj kot načelna voditeljica narodnosti, pride spodaj kot služabnica narodnosti. To je temeljna zmota fašizma, ki samega sebe istovetujoč z državo, proglašja državo kot vir vsega prava, kot počelo vse morale, torej kot nekak končni cilj, ki mu mora služiti tudi vera. Italijanski fašizem ne zamejuje docela vere, ker smatra katolicizem kot del bistva ali vsaj kot važno svojstvo italijanskega naroda. Dovoljuje pa njegovo udejstvovanje in vplivanje na ljudstvo in zlasti na mladino le toliko, v kolikor sam smatra za primerno ali politično potrebno.

Nemški narodni socializem stopnjuje to fašistično vrednotenje vere kot služabnice narodnosti tako daleč, da hoče ustvariti posebno germansko (nemško-pogansko) vero, ki bi bila zgolj del nemške narodnosti. Zato je njegova težnja usmerjena v popolno zenačenje vseh ver in cerkva v Nemčiji. Kakor so vsi Nemci, ki so prej pripadali raznim strankam, z največjim nasiljem politično povse zenačeni, tako bi se tudi morale vse cerkve dati zenačiti. Da dosežejo ta svoj cilj, delajo narodno-socialistični mogotci katoliški cerkvi in njenemu delovanju med ljudstvom in osobito med mladino največje težave, ki v dejanstvu onemogočujejo vsako smotreno in organizirano delo cerkve. Religija nosi v Nemčiji suženjske spone v službi narodnosti.

Avstrijskim pristašem narodnega socializma je svojsko isto vrednotenje vere kot sredstva za narodnost, to je za

namene nacionalistične politike. Ker hoče biti Avstrija samostojna nemško-krščanska država, ki ne mara postati pašaluk poprusene Nemčije, so avstrijski narodni socialisti mesto prejšnje teroristične (ustrahovalne) taktike izbrali zadnji čas bolj »mirovno«. Njih geslo je: Proč od Rima! Izstopimo iz katoliške cerkve! Kakor da bi katoliška cerkev bila kriva, da se srčna želja nemškega narodnega socializma: priključitev Avstrije Nemčiji, ne more izvršiti! Kako razsežna je ta brezvestna agitacija, se vidi iz tega, da je v solnograški deželi zadnje mesece izstopilo iz katoliške cerkve 1179 oseb. Ker so nagibi za te izstope zgolj politični, je v nekaterih slučajih morala poseči vmes državna oblast.

Tudi med nami so struje, ki posnemajo to socialistično, odnosno naciona-

listično taktiko. Plod take bodisi časninarske, bodisi osebne agitacije se je pokazal v odpadkih nekaterih ljudi od katoliške cerkve. Tista cerkev ali tista verska skupina, kateri se takšne osebe pridružijo, v verskem oziru ničesar ne pridobi s takšnimi vstopi. Kdor vero tako malo ceni, da jo zapostavlja nacionalistični ideji ter izrablja vero kot politično-demonstracijsko sredstvo, tak kaže, da mu nobena vera ni sveta. V bodoče bomo takšnim ljudem obračali večjo pozornost. Naša katoliška vera je za naše ljudstvo tako dragocena svetinja, da ne bomo dovolili, da bi jo gotovi ljudje oskrunjali. Nekdaj se je v naših krajih razlegal klic: Proč od Rima! Nemškutarji so bili, ki so tako kričali. Pa so propadli. Danes proglašajo to geslo v našem jeziku drugi ljudje. Bomo se tudi tej struji znali postaviti v bran.

IZ RAZNIH DRŽAV

Obraznava o marsejskem zločinu. — Preiskava francoskih oblasti proti marsejskim atentatorjem bo po vsej priliki končana še ta mesec. Vse gradivo bo nato predloženo okrožnemu sodišču v Aixu en Provence, ki ima v smislu francoskih zakonov odločiti, ali se osumljenci postavijo pod obtožbo. V tem primeru mora nato marsejsko sodišče sestaviti obtožbo. Proti obtožbi imajo obtoženci pravico pritožbe na kasacijsko sodišče. Če se ne bodo pritožili, se bo glavna razprava vršila najbrže v začetku marca, če pa se pritožijo, se bo glav-

Novi ministrski predsednik in zunanji minister B. Jevtič.

na razprava še za nekaj časa zavlekla. Za obravnavo vlada že sedaj ogromno zanimanje, ker bodo na razpravi podrobno razpravljali o vseh pripravah za atentat ter se bo jasno videlo, kako vlogo so pri tem igrale madžarske oblasti. Atentatorje bo sodilo posebno porotno sodišče.

Razoroževanje Hitlerjeve »črne garde. Med nemško redno vojsko (Reichswehr) in Hitlerjevo »črno gardo« SS (Schutz-Staffeln) je že vladal dolgo spor. Vojska je zahtevala razorožitev in odpravo oboroženih Hitlerjevih oddelkov. Spor je bil rešen na ta način: SS-čete, ki so po 30. juniju (pokolj Hitlerjevih nasprotnikov) narasle na 250.000 mož, bodo razorožene, izvzemši treh oddelkov po 5000 mož močnih, ki pa bodo podvrženi kot neke vrste »gardni polki« vodstvu redne vojske. K tem izbranim 880gardistom spada posebna Hitlerjeva garda v Berlinu, nadalje dve izbrani skupini v Monakovem in v Kölnu. Ostali SS četniki ne smejo razven službenega revolverja nositi nobenega orožja in ne smejo imeti nobenih orožnih skladišč, ki preidejo vsa izključno pod poveljstvo državne vojske. Tudi ne smejo več prebivati po vojašnicah. SS postanejo torej samo politična policija, radežem ko si je vojska osvojila izključno nadzorstvo nad vojaštvom in nad orožjem v Nemčiji.

Iz državne blagajne za občni blagor v Zedinjenih ameriških državah. Urad za narodno obnovo v Washingtonu je predložil predsedniku Rooseveltu obširen načrt za izvajanje javnih del v prihodnjih 25 letih, za katera bi bili potrebni